

Dokumenti govore

PRAVO LICE NACIONAL-SOCIJALIZMA.

*Stenografske bilješke s nacističkog logorovanja.**

Dne . . . po nalogu šefova moje korporacije, pošao sam na dva tjedna u Schulungslager, tečajski logor, što ga je priredilo udruženje nacional-socijalističkih studenata.

Odmah sutradan po našem dolasku, tečaj je otvoren predavanjem, kojemu je bila svrha da nas upozna s uvjetima, pod kojima će rad, što ga treba da poduzmemo, biti uspješan. Ovo predavanje je održao lično sam pokrajinski delegat pod naslovom: »*Unser Blut, unsere Weltanschauung — Naša krv, naš nazor o svijetu.*«

Za vrijeme predavanja stenografirao sam neke odlomke, koje ovdje navodim: Treba razlikovati obične članove partije od apostola *Weltanschauung-a*, nazora o svijetu. Führer je izjavio na stranačkom kongresu 1935: Nacional-socijalizam je *Weltanschauung* — svjetovni nazor. Taj je nazor izložio Rosenberg u svojoj knjizi »*Mit XX. vijeka.*« U tom logoru treba da se formira navalna četa u smislu Rosenbergovih ideja, koja će se boriti za njemačku dušu, koja već možda buduće zime mora stajati na raspolaganje *Führerovoj* zamisli i volji.

Na jednom sastanku, koji je trajao ništa manje nego sedam sati, Führer je naredio nacionalnom delegatu »*Udruženja Nac.-Soc. Studenata*« Derichsweiler-u, da stvori od naše organizacije, navalnu četvu u službi novog svjetskog nazora.

»*Udruženje Njemačkih Nac.-Soc. Studenata* je možda najvažnija organizacija stranke . . . Naš logor za podučavanje je po-maغان strankinim subvencijama.

Dnas postoje u Njemačkoj 3 svjetovna nazora: kršćanski, marksistički i nacionalsocijalistički. Sva tri se međusobno isključuju. Kršćanski i marksistički su liberalni, jer su individualistički . . . Germanska religioznost nije zapravo ništa drugo — nego poštivanje zakona Harmonije i Ljepote.

Ljudi, koji nemaju ili ne mogu imati naše Vjere zbog svoje manje rasne vrijednosti, moraju biti odstranjeni, a to će se učiniti

* Te su bilješke za kojih autentičnost potpuno jamčimo priopćene i u vanredno dokumentiranom francuskom izdanju: *Hitler et Rosenberg, Ou le vrai visage du National-Socialisme*, Ed. Bonne Presse, 5, rue Bayard, Paris, pp. 162.

djelomično putem sterilizacije, koju se mirno može nazvati smaknućem . . .

Nacional-socijalistički svjetovni nazor je vlastit isključivo germanskoj rasi i baš time se bitno razlikuje od kršćanstva, koje je namijenjeno svim rasama. Ljudi kao Darré i Schirach tjeraju danas visoku politiku i nije im *Führer* bez razloga povjerio tako važne zadaće.

24. paragraf strankinog programa zahtijeva pozitivnu religioznost . . . I samo radi toga, što je kršćanstvo postalo zajedničkom religioznošću cijele zemlje, zato i samo zato ga se istovjetuje s izrazom »pozitivnog kršćanstva«.

Novi svjetovni nazor: stoji u tome, da »duše, koje su dosad drijemale postanu svijesne svoje rase.« Stoga treba da dođe do borbe sa svim konfesijama, ta borba ne mora biti nasilna, surova, no bilo kako bilo, konfesije moraju iščeznuti.«

»Mi ne zabacujemo samo stotinu raznih oblika, pod kojima se kršćanstvo javlja, mi zabacujemo kršćanstvo kao takovo. Sve konfesije, kojih su pripadnici »*Devisenschieber-i*« i narodne izdajice, moraju biti gonjene, jer su stranog rasnog podrijetla, jer su protunaravne i stavljaju u opasnost narodnu zajednicu . . . «

Napadaji se na kršćanstvo redaju u uobičajenim oblicima: putene židovske legende, dogma o istočnom grijehu, židovska strast za svjetskom prevlasti, židovski dualizam duše i tijela, odricanje, rasni kompleks niže vrijednosti, nemoralnost ljubavi prema bližnjemu bez razlike, internacionalizam kršćanstva itd.

Treba priznati, da se govornik trudio da ostane na pozitivnom području, ali je neprestano ponavljao, da sve to nisu njegove lične ideje, već službena doktrina *Führera* i partije.¹

Nakon konferencije jedan katolički teolog i ja zamolismo direktora logora, da nam dozvoli da napustimo logor. »Mi zabacujemo Mythos isto tako energično, kao što on zabacuje kršćanstvo. Slušajući otvorenost i iskrenost, kojom je govorio predavač, smatramo se obvezanim, da odgovorimo jednako iskreno, jednako otvoreno.«

Direktor je primio na znanje naše stanovište i za vrijeme našeg razgovora, koji je trajao čitav sat i na koji je bio pozvan gore spomenuti predavač, on je zadržao prijateljski ton razgovora. On je pokušao da nas uvjeri i da nas zadrži.

Odgovorili smo, da smo se do sada držali 24 paragrafa strankinog programa i *Führerovih* izjava, ali sad smo na osnovu predavačeva izlaganja uvidjeli, da smo prevareni.

* Značajna izjava, koja s jedne strane pokazuje strpljivu neiskrenost smedeg pokreta — jednu od njegovih bitnih oznaka —, te neshvatljivu naivnost mnogih — i uvaženih vjerskih krugova — na drugoj strani.

Nap. Ured.

¹ Ti su delegirani govornici, die *Schulungs-referenten*, uzgajani u posebnim logorima, a poučavaju ih najistaknutije ličnosti stranke.

Pitali su nas, nije li nas činjenica, da je *Führer* izabrao Rosenberga za širenje novog nazora po čitavoj državi, potakla na razmišljanje.

Naveli su nam mnoštvo drugih činjenica kao isključenje teologa iz SS-Jurišnih odreda, istup članova Tjelesne garde iz crkvi, zakonitost sterilizacije, a naročito službene okružnice »*Udruženja nac.-soc. Studenata*«, prema kojima je bilo očito da *Führer* pomaže Rosenberga i da dijeli njegovo mišljenje.

Priznasmo, da smo se baš radi toga već dulje vremena rezervirano držali i zahvalismo govorniku na jasnoći i iskrenosti.

U ostalom sada nam je bilo jasno, da je stranka primivši taj svjetovni nazor radikalno zabludila . . .

Odgovoriše nam, da se teškim bolesnicima ne smije reći prava istina, da im se ne uništi ono malo želje za životom: narod nije još bio zreo za novi svjetovni nazor . . . On ne bi mogao da preživi jedan vjerski rat.

Dok smo mi ovako raspravljali stigao je u logor nacionalni delegat studentskog udruženja, Derichsweiler. Osim onoga, što je rekao o studentskim udruženjima, njegov pozdravni govor nije nam kazao ništa novo, samo je potvrdio ono, što smo već čuli. Navesti ću samo jednu njegovu izreku: »Za nas nacional-socijaliste postoji samo jedan autoritet, pa makar to bilo krivo i Rimu i Würtembergu.«

Pošto smo ponovili našu molbu, da nam dopuste da napustimo logor, morali smo prihvatiti još jednu diskusiju s nacionalnim delegatom, s direktorom logora, s direktorom tečaja i s nekolicinom viših funkcionera *Studentskog udruženja*.

Derichsweiler je izjavio, da je došlo vrijeme, kada mnogi članovi Partije dolaze do zaključka, da su se prevarili. Oni su mislili, da se bore za novi politički pokret, a sad moraju uvidjeti, da se radi o borbi za novi kulturni nazor o svijetu i da se moraju odlučiti za ili protiv. Katolička Crkva je već davno opazila, o čemu se u stvari radi. Neki krugovi Evangeličke crkve nijesu to još ni dan danas primjetili, dodao je smješeći se Derichsweiler.

Mislilo je na »njemačke kršćane.« Međutim nam je svjetovao, da ostanemo.

No pošto smo izjavili, da nam ne će biti moguće 14 dana igrati se licemjera, nacionalni je delegat zamolio šefa logora, da nas otpusti — sa svim počastima. . . .

Tako je i bilo.

Prisutnik